

SAPORO DE SALO

(G. Paoli)

Esperantigo: E. Rovere

Saporon de salo, saporon de maro
vi portas surhaŭte, vi donas perlipe,
kiam vi, el la akvo, eliras kaj venas
sterniĝi ĉitien, flanke de mi.

Saporo de salo, saporo de maro,
maldolĉas la gusto de io perdita,
de io lasita ie en malproksimo,
kie ĉio malsamas ol la vivo ĉitie.

La tagoj forfluas senzorgaj kaj pigraj
kaj restas enbuŝe la gusto de salo.
Vi plonĝas en akvon, por ĉies rigardoj,
kaj vi lasas min sola sursable, subsune.

Revenas vi, poste, iom laca sterniĝas
humida sursablen kaj en brakojn miajn;
kaj, dum mi vin kisas, saporo de salo,
saporo de maro, saporo de vi.